

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/93/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8306209695
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8306209695.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu: Spoločenstvo vlastníkov bytov v dome na C. ulici XXXX, W., IČO: 37 780 077, zastúpeného JUDr. Jankou Vasilovou, advokátkou, Kudlovsá 1, Humenné proti žalovanému: L. S., bytom C. XX, W., o zaplatenie 4 187,22 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 12C/106/2006-726 zo dňa 19. 02. 2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné rozsudkom č. k. 12C/106/2006-726 zo dňa 19. 02. 2014 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 4 185,17 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie o zaplatenie sumy 2,05 Eur zastavil. Žalobcovi a štátu náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že sa žalobca žalobou doručenou súdu dňa 04. 10. 2006 domáha od žalovaného zaplatenia sumy pôvodne 449,08 Eur s prísl. z dôvodu nezaplatenia mesačných zálohových platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv a za služby spojené s užívaním bytu za mesiace marec 2006 - september 2006 a ďalších platieb pozostávajúcich z nedoplatku za STA, TKR a ciachovanie vodomera za mesiace máj 2005 - november 2005 a za energie v roku 2005 a za nezaplatenie sumy za osvetlenie spoločných priestorov. Písomným podaním zo dňa 14. 05. 2012 žalobca vyčíslil svoj nárok voči žalovanému na celkovú výšku 4 187,22 Eur a súd pripustil zmenu žaloby tak, ako to požadoval žalobca týmto podaním. Svoj nárok žalobca špecifikoval tak, že pozostáva z viacerých súm, pričom nedoplatok žalovaného za rok 2005 predstavuje spolu sumu 21,51 eur a túto sumu tvorí nedoplatok za služby vo výške 8,89 eur, nedoplatok za TKR a ciach vo výške 12,61 eur.

Nedoplatok žalovaného za rok 2006 predstavuje sumu 639,34 eur, a to za služby vo výške 426,89 eur a nedoplatok za TKR a ciach a FÚaO vo výške 212,44 eur.

Za rok 2007 nedoplatok žalovaného predstavuje sumu 564,75 eur z toho nedoplatok za služby predstavuje sumu 321,93 eur a nedoplatok za TKR a ciach a FÚaO vo výške 242,81 eur.

Za rok 2008 nedoplatok žalovaného predstavuje sumu 612,59 eur z toho nedoplatok za služby predstavuje sumu 347,70 eur a nedoplatok za TKR a ciach a FÚaO vo výške 264,88 eur.

Za rok 2009 nedoplatok žalovaného predstavuje sumu 678,17 eur z toho nedoplatok za služby predstavuje sumu 413,33 eur a nedoplatok za TKR a ciach a FÚaO vo výške 264,84 eur.

Za rok 2010 nedoplatok žalovaného predstavuje sumu 564,75 eur z toho nedoplatok za služby predstavuje sumu 330,79 eur a nedoplatok za TKR a ciach a FÚaO vo výške 264,88 eur.

Za rok 2011 žalovaný nezaplatil žalobcovi žiadne preddavkové platby za služby spojené s užívaním bytu a ani do FÚaO, a preto žalobca uplatňoval za rok 2011 za 12 mesiacov po 61,91 eur spolu 742,92 eur.

Za rok 2012 žalobca uplatňoval voči žalovanému sumu 289,55 eur t.j. za obdobie január až máj 2012 t.j. 5 mesiacov po 61,91 eur = 309,55 eur, avšak žalobca odpočítal sumu 20,00 eur, pretože žalovaný v mesiaci marci a apríli 2012 uhradil žalobcovi 2 krát po 10,00 eur a tak dlh za rok 2012 za 5 mesiacov predstavuje sumu 289,55 eur.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Spochybňoval štatutárneho zástupcu žalobcu. Požadoval predloženie všetkých dokladov. Nesúhlasil so stanoveným pomerom 50:50 v súvislosti s vykurovaním. Popieral aj výsledky znaleckého dokazovania.

Súd prvého stupňa uviedol, že je nespornou skutočnosťou, že žalovaný je vlastníkom bytu č. X v W. na ul. C. XXXX/XX. Je zrejmé zo znaleckého posudku, že žalovaný ako vlastníkom bytu neuhradil žalobcovi náklady za dodané teplo a poskytované služby spojené s užívaním predmetného bytu za roky 2005 - 2012. Poukázal na ustanovenie právnych predpisov, ktoré ukladajú žalovanému uhrádzať platby do fondu opráv a údržby. V súvislosti s obranou žalovaného uviedol, že považuje obranu žalovaného týkajúcu sa započítania jeho pohľadávok za účelovú, žalovaný nepreukázal žiadne pohľadávky, ktoré by mal vo vzťahu k žalobcovi, a ktoré by boli spôsobilé na započítanie. Tvrdenie o upratovaní spoločných priestorov, ktoré upratovala matka žalovaného, nebolo ničím doložené a žalovaný nepreukázal existenciu platného zmluvného vzťahu o upratovaní týchto priestorov. Taktiež požiadavka, ktorá mala byť predmetom započítania nemôže byť spôsobilá na započítanie, pretože vonkajšie priestory nie sú vo vlastníctve žalobcu, ale vo vlastníctve Mesta W..

Zo záverov znaleckého posudku Ing. J. F. č. 01/2013 vyplýva, že žalobca správne vyúčtoval žalovanému nedoplatky za dodávku tepla a služieb spojených s užívaním bytu za obdobie roku 2005 - 2012, a preto súd žalobe vyhovel. Predmetom konania po čiastočnom späťvzati zostala suma 4 185,17 Eur. V rozsahu 2,05 Eur bolo konanie na základe späťvzatia zastavené.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 150 ods. 1 OSP. Za dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý súd nepriznal žalobcovi ako úspešnému účastníkovi náhradu trov konania, považoval súd prvého stupňa finančnú situáciu žalovaného a jeho zdravotný stav - žalovaný je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a v priebehu konania mu bolo priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Trovy štátu neboli priznané z dôvodu, že neúspešnému žalovanému bolo priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a teda nemá povinnosť platiť trovy štátu.

Proti rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti výroku o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 2 468,75 Eur. Uviedol, že súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní o trovách konania a pri aplikácii ust. § 150 OSP brať do úvahy okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu. Aplikácia ust. § 150 ods. 1 OSP sa v danom prípade javí ako neprimeraná tvrdość voči žalobcovi, ktorý tento spor žiadnym spôsobom nevyvolal a pre správanie sa žalovaného bol nútený uplatňovať svoje oprávnené nároky v súdnom konaní, nakoľko žalovaný v roku 2005 doposiaľ neplní svoje zákonné povinnosti vyplývajúce z ust. § 7b ods. 5 a ust. § 10 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Dôležitý je aj postoj žalobcu v konaní, kde žalobca nevytváral zbytočné trovy konania, dostavil sa na každé pojednávanie a písomnými podaniami vždy reagoval len na relevantné procesné úkony súdu. Aj keď žalovaný je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a je dôchodca, výška preddavkov, ktoré bol povinný platiť žalobcovi do fondu údržby a opráv vo výške 61,91 Eur mesačne, nemohla byť dôvodom neplnenia jeho zákonnej povinnosti. Žalovaný ako neúspešný účastník účelovou obranou vyvolával v súdnom konaní zbytočné prietahy, čím spôsobil zvýšenie neúčelne vynaložených trov súdneho konania. Žalovaný písomnými podaniami ani nereagoval

na relevantné procesné úkony súdu. Pre správanie sa žalovaného nie je preto možné dospieť k záveru, že v danom prípade ide o výnimočný prípad a že sú skutočne dané dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 OSP.

Proti rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie aj žalovaný. Uviedol, že okresný súd dal znova vypracovať znalecký posudok a že myslí, že daný posudok je vypracovaný vlastne nesprávne, nezrozumiteľne. Uviedol, že v konaní súdu došlo k vadám uvedených v § 221 písm. h) OSP. Súd rozhodol za roky 2000 - 2012 o všetkých spotrebách nepriamo, bez dokazovania. Nedošlo k skúmaniu skutočného čerpania všetkých nákladových a iných položiek na všetkých vlastníkov, užívateľov. Uviedol, že na všetkých pojednávaniach upozorňoval na nezákonnosť a svojvoľnosť postupu nezákonného predsedu spoločenstva vlastníkov bytov. Uviedol, že zmluvu so žalovaným uzatvorila aj jeho matka. Matka v tom čase vlastnila čierno -biely televízor, teda žiadne TKR nevyužívala, ale len STA a spoločnú televíznu anténu. Po smrti matky sa stal novým vlastníkom bytu. Uviedol, že do fondu opráv mu bolo stanovené platiť 66 Sk/m². Pretože nebola vyčíslená skutočná spotreba čerpania finančných prostriedkov, uviedol, že zhromaždené prostriedky predseda rozdelil aj zhromaždil svojvoľne, že zvolával nezákonné schôdze. Uviedol, že v skutočnosti za marec 2004 do konca roku 2005 zaplatil 27 424 Sk spolu s matkou, teda v skutočnosti nie 6 %, ale 8,46 Sk/m². Uviedol, že nerozumie ako pri nastavení pomerných rozdeľovačov tepla si niekto dovolí iné rozdelenie ako 30 % ku 70 %. Uviedol, že nerozumie výpočtom v znaleckom posudku Ing. F., tieto sú scestné, nesprávne a sú vypracované na objednávku žalobcu. V odvolaní z 12. 03. 2014 uviedol, že je ochotný pred čiernou tabuľou obhajovať svoje výpočty. Uviedol, že nikto nemôže nútiť druhého, aby odobral určité množstvo tepelnej energie.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správny. Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, vychádzal z dôkazov, ktorými boli preverované tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe. Na základe znaleckých posudkov a ostatných dôkazov vo veci rozhodol. Odvolacie námietky uvedené v odvolaní nepoukazujú na nesprávnosť vydaného rozsudku. Námietky týkajúce sa nelegitímnosti žalobcu, jeho predsedu, nesúvisia s prejednávanou vecou a neboli k nim predložené žiadne dôkazy svedčiace o ich pravdivosti. Odvolací súd nemá pochybnosť o správnosti záverov znaleckého posudku použitého v konaní. Žalovaný znalecký posudok spochybňuje, považuje ho za scestný, avšak nepredložil žiadne dôkazy svedčiace o jeho nesprávnosti. Je nepochybné, že žalovaný ako vlastník bytu je povinný sa podieľať na úhradách spoločného bytového domu.

Správny je aj výrok o trovách konania. Vzhľadom ťažké zdravotné postihnutie žalovaného a na skutočnosť, že mu v konaní bolo priznané úplné oslobodenie od súdnych poplatkov, boli preukázané dôvody na postup podľa § 150 ods. 1 OSP.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1 OSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.